

Listopad

4. 11. se vybraní žáci zúčastnili **akce Laskavec v domově pro seniory na Palatě**. Žáci si přišli povídat se seniory. Také jim napsali množství dopisů a těší se na odpovědi.

Milé babičky a dědečkové

Dovolte mi se vám představit. Jmenuji se Derek a chodím do Školy Jaroslava Ježka v Loretánské ulici na Praze 1. Rád bych vás tímto pozdravil a popřál vám hodně štěstí zdraví a lásky. Mé zájmy jsou vaření, rád chodím s intrem na zahradu kopat si s míčem, rád hraji deskové hry, jako například karetní hru žolíky, prší a kvízové hry. Také rád poslouchám písničky a rád se koukám na televizi. V televizi koukám na taneční soutěž Stardance a talentovou soutěž Československo má talent. Někdy koukám i na vědomostní soutěže například Cool taxi, Na lovu nebo Kde domov můj. Mám taky babičku, která je moc hodná, akorát trochu dál ode mě v jižních Čechách v Kájově, asi tři kilometry od Českého Krumlova. Vidím se s ní, tak jednou nebo dvakrát do roka, ale voláme si. Budu moc šťastný, když se setkáme, a budu moc rád, když si pěkně popovídáme.

S pozdravem Derek Č., II. Prš

Dne 4.11. jsme navštívili domov důchodců Palata. Návštěva se mi moc líbila, dokonce jsem se tam od babiček něco zajímavého dozvěděl. Dozvěděl jsem se od jedné babičky, že dříve pracovala v kanceláři, jak se rozvážel cukr. Babičky byly také zvědavé a zajímalo je, jak jsem dělal slané šneky. Ještě jsem se dozvěděl, že v ústavu je pár babiček a dědečků a jejich věk je někdy i přes sto let. Na pokoji mají

rozhlas, který jim ráno řekne, jaký je den a jaké je datum, kdo má svátek, jaká je teplota venku a co budou mít k snídani, obědu a večeři. Také jim tam chodí herci na besedy jako k nám do školy. Někdy ty babičky chodí i do parku, protože tam mají velký park. Na příští návštěvu se moc těším, že se něco zajímavého zase dozvím, teda pokud mě vyberou.

Derek Č., II. PrŠ

5. 11. **Bára F.** vyhodnotila svůj kvíz ze čtenářského koutku pro mladší žáky. Kvíz se nazýval **Psi a kočky**. Zúčastnilo se ho hodně žáků a všichni vyhráli nějakou cenu.

6. 11. proběhl ve škole **den otevřených dveří**.

7. 11. se konala v **Nových Butovicích soutěž v psaní na PC klávesnici**. Nejlepší soutěžící z našich žáků byla Anna S.

7. 11. odpoledne se vybraní žáci zúčastnili **společného sportovního odpoledne v tělocvičně spolu s konzultanty APA a žáky z inkluze**.

11. 11. měli žáci z I. stupně a PrŠ **společnou akci sv. Martin**.

V pondělí 11. 11. jsme společně ve škole oslavili svátek sv. Martina. Žáci z praktické školy pro děti z MŠ, ZŠ i speciálních tříd napekli svatomartinské rohlíčky. Rohlíček vždy ve dvojici děti rozlomily a symbolicky se tak podělily na památku sv. Martina. Nechyběla ani svatomartinská husa, i když byla jen plyšová. Na rozloučenou si děti rozsvítily světélka v lucerničkách.

Marta Hrušková, tř. učitelka II. A

13. 11. ve 13.30 proběhlo **metodické sdružení učitelů na téma výuka matematiky.**

14. 11. zhlédli **žáci II. a III. v Divadle v Dlouhé představení Kam pohádky chodí spát.**

Návštěva Divadla v Dlouhé 14. 11.

Byla jsem v divadle na představení „Kam pohádky chodí spát“. Moc se mi to líbilo a jsem ráda, že jsem tam byla. Byla tam točící se podlaha a také propadlo. Tam se pan Pospíchal propadl, když šel večer na zkoušku.

Michaela S., 3. ročník

Včera ve čtvrtek 14. 11. jsme byli se školou v Divadle v Dlouhé a byli jsme na představení „Kam chodí pohádky spát.“ To představení mělo pět pohádek. První bylo o maskách. První maska byla smutná, tragédie, a druhá byla veselá – komedie. Druhá pohádka byla o oponě. A třetí byla o kulisách. Čtvrtá pohádka byla, jak v divadle strašili, a pátá a poslední pohádka byla o točném. Dobré na tom divadle bylo, že vám ti herci vysvětlovali, třeba co je točna nebo co je to propadlo nebo co je to kulisa. Také co je to opona. Musím uznat, že to představení bylo hodně vtipné. Nejvtipnější byla ta pátá pohádka, ta točna. Protože jednou u nějakého představení její pán byl ospalý a neroztočil ji. Ta točna si řekla, že už ji tam nepotřebují, a tak se vydala do světa a cestou potkala vysavač a ještě někoho, ale už nevím koho. A tak ti

dva prosili, aby je svezla a ta točna je svezla, tak ten lux se tam točil. Jo a byli tam dva herci: Miroslav Táborský a Kateřina Táborská. Anna Z., 3. roční

15. 11. žáci II. B a IV. A zhlédli v Divadle v Dlouhé představení Kvak a Žbluňk.

19. 11. proběhla dopoledne **pedagogická rada** vychovatelů a odpoledne učitelů.

19. 11. odpoledne navštívilo 22 žáků **představení v Divadle Spejbla a Hurvínka.**

26. 11. přišly s žáky besedovat na téma **Pohádky paní Miláčková a 2 studentky herectví. Paní Miláčková mluvila o Františku Nepilovi a Václavu Čtvrtkovi.**

V úterý jsme si povídali o českých pohádkách psaných českými pohádkáři. Konkrétně jsme se bavili o Václavu Čtvrtkovi a Františku Nepilovi. Václav Čtvrtek se jmenoval vlastním jménem Václav Cafourek. Napsal např. Rumcajse. O Františku Nepilovi se mluví jako o člověku, který se vždy usmíval. Říkalo se mu hodný skřítek. Miloval zvířata, proto o nich také hodně psal. Měl také svůj pořad v rádiu, kde říkal slogan: „dobré a ještě lepší jítro“. Takto se zdravil a loučil s posluchači rádia. Přednáška se mi velmi líbila. Dozvěděla jsem se z ní mnoho zajímavých informací. Také se mi líbilo, že se tam zpívaly písničky. Mnoho z nich bylo známých. Takže velmi skvělá přednáška pro naučení se o literatuře a o našich českých pohádkářích.

Bára J., 8. ročník

František byl hodný skřítek, což nám pro jistotu bylo miliónkrát připomínáno, abychom to náhodou nezapomněli. Měl rád zvířata a lidi. A napsal např. Já, Barik. Pojmenoval si měsíce podle psů. Zpívalo se tam spoustu známých písniček minimálně třikrát každá. Byl to zdroj positivity a optimismu. S besedou jsem spokojena.

Adéla M., 9. ročník

Včera byla beseda o Františkovi Nepilovi a Václavu Čtvrtkovi. Paní Miláčková říkala krásné básně a pohádky od Františka Nepila a Václava Čvrtka. Paní studentky zpívaly písničku o zvířatech a potom se zpívalo Sluníčko, kde díky mně začal tleskat skoro celý sál a moc mě to bavilo.

Ruda K., 9. ročník

Václav Čtvrtek napsal knihu RUMCAJS MANKA A CIPÍSEK a HRY SPEJBLA A HURVÍNKA. Několikrát se na besedě zpívaly písničky, hlavně SLUNÍČKO, POPOJDI MALIČKO. Nepil „necvičil, ale zato pravidelně.“ Vždy se večer těšil, jak mu bude táta vyprávět sprosté pohádky. První maňásci se vyráběli z brambor. Brambory měli i chudí, takže si to mohl vyrobit každý. Český kašpárek vznikl z německého maňáska kasprle, který byl sprostý, neslušný a bil svou ženu. Kašpárek je zato slušný, vychovaný a má každého rád. Anna S., 9. ročník

Dne 26.11. jsme byli na besedě o pohádkách. Na besedu přišly dvě mladé herečky, které tam hezky zpívaly. Paní Miláčková, která tu besedu uváděla velmi zajímavě povídala. Pamatuji si, že říkala, že Václav čtvrtek se vlastním jménem jmenoval Václav Cafourek. Dostali jsme vydlabanou bramboru, se kterou dříve hráli loutkové divadlo. Nejvíc se mi líbilo, že jsme si na té besedě mohli i zazpívat.

Derek. Č. PRŠ

Jméno Václav Čtvrtek je pseudonym. Dal si ho, protože se mu jeho pravé jméno nelíbilo. Vzniklo tak, že se Václav Čtvrtek narodil 4.4. Náměty k pohádkám mu dal jeho dědeček, který je vymýšlel a vyprávěl mu je. František Nepil byl druhý básník, který psal pohádky. Byl strašně hodný, usměvavý a měl rád lidi. Když měl v rádiu svůj pořad, jeho slogan, kterým zdravil a kterým se loučil, byl „dobré a ještě lepší jitro“.

Daniel S., 9. ročník

František Nepil byl takový skřítek a všichni ho měli rádi, odepisoval na všechny dopisy aspoň jednou větou a chodil na všechny besedy, na které ho pozvali. Václav Čtvrtek se nejmenuje čtvrtek, nelíbilo se mu jeho příjmení, a tak si zkoušel „poledne“, „neděle“ atd. až skončil u čtvrtka. Paní Miláčková povídala pohádku O zlým psovi a panu Valentovi, Valenta byl kominík a potkal, když spadl do komína pekárny, psa Luska, ten byl zlý, ale po tom co mu Valenta pomohl, když byl nemocný, ho měl rád a zůstal s ním.

Amélie K., 9. ročník

Dobrý den, byl jsem ve škole na besedě paní Miláčkové. Jan Hájek byl přítomen. Bývalý ředitel školy. Herečky zpívaly, paní Miláčková vyprávěla o pohádkách, o panu Nepilovi, o pohádce „Jak byl zachráněn můj strýček Řehoř“.

David Š., PRŠ

V úterý jsem byl na besedě. Byl tam náš bývalý ředitel školy. Jmenuje se Jan Hájek. Zpívali jsme tam písničky „Sluníčko, sluníčko, Malé kotě a Máme rádi zvířata“. Dříve se dalo hrát loutkové divadlo s bramborou, do brambory se vydlabala díra a kolem ruky se dal kapesník. To jsme si vyzkoušeli.

Tadeáš S., PRŠ

Pamatuji si ze včerejší besedy to, že František Nepil měl rád lidi a nebyl ani jeden dopis, na který by neodpověděl. Taky chodil na různé přednášky v knihovnách a byl všude, kde mohl. Beseda se mi líbila hlavně proto, že bylo inspirativní to, jak uměli pozvané herečky měnit hlas při písničkách/příbězích.

Vendula S., 8. ročník

Zpívali jsme tam Sluničko...sluníčko, Máme rádi zvířata, Malé kotě, dozvěděli jsme se o spisovatelích: Františku Nepilovi a Václavu Čtvrtkovi. Zajímavost: dříve bylo bramborové divadlo a hrálo se v něm s bramborami.

Barbora Z., 8. ročník

Beseda byla o Františku Nepilovi a Václavu Čtvrtkovi. Byli to známí dětští spisovatelé. František Nepil byl moc hodný pán. Nikdy se neurazil, odpovídal na všechny dopisy, co mu kdo poslal. Zpívali jsme písničky Sluníčko..., Máme rádi zvířata. Na přednášce byl také náš bývalý ředitel pan Hájek.

Tadeáš B., 8. ročník

Zpívali jsme písničky a ukazovali nám, jak se hrálo dříve bramborové divadlo. Bylo to velmi dlouhé, zabralo to dvě a kousek hodiny.

Antonie V., 7. ročník

Na besedě s paní Miláčkovou byla pohádka O zlém pejskovi, který vrčel a chytl rýmu. Tak ho jeden kominík Valenta vzal k sobě a ustlal mu u kamen. Když se pes uzdravil, tak už nebyl zlý. Tam, kde mají zlého psa, mají i na vratech ceduli Pozor zlý pes! Zpívali jsme písničky, některé třikrát dokola.

Nella O., 8. ročník

28. 11. proběhl ve škole **Den řemesel**. Navštívili náš **studenti a učitelé ze Střední školy Aloise Klára**. **Přijeli zástupci oborů masér, čalouník, knihař, košíkář a z oboru textilní výtvarnictví**. Žákům o svém oboru nejen povídali, ale ukazovali i prakticky, co jejich obor obnáší.

Den řemesel

Včera jsme měli projektový den řemesel. Byli u nás studenti z Krče ze střední školy a ukazovali nám některá řemesla, která by mohli dělat i zřakově postižení. Byla tam různá řemesla. Mně se nejvíce líbila řemesla. Líbila se mi všechna stejně. Byla tam řemesla: knihař, košíkář, textilní výtvarník, masér a čalouník. Odněsla jsem si z toho hodně. Mohla jsem si vyzkoušet spoustu nových věcí a to se mi na tom velmi líbilo. Mám z toho opravdu radost.

Bára J., 8. ročník

Včera jsme měli Den řemesel, který nám uspořádala Střední škola Aloise Klára. Nejvíc mě asi zaujalo výtvarnictví, košíkářství a vázání knih. Na vázání knih se mi líbilo hlavně to, že jsme si to zkusili a určitě tuto zkušenost budu využívat, protože mi to přijde praktické. Textilní výtvarnictví bylo zajímavé. Líbí se mi, že na škole podporují děti v představivosti do reality přes plyšáčky. Na košíkářství jsem se těšila už od začátku, protože mi přijde zajímavé. Také se mi moc líbilo to, že jsme si mohli udělat rybku, která si myslím nás trochu přivedla do představy, co je košíkářství. Bylo obecně dobré dozvědět se třeba o řemeslech, která už nejsou tolik častá.

Vendula S., 8. ročník

Včera byl u nás ve škole den řemesel. Byli tady košíkáři, knihaři, čalouníci, maséři, textilní výtvarníci. U knihařů se mi líbilo to, protože jsme si mohli zkusit vázat knihu. U košíkářů jsme si mohli zkusit proplést rybičku. Vše bylo moc zajímavé.

Barča Z., 8. ročník

Prvně jsme šli do sálu a tam nás přivítala nějaká paní, která nám představila řemesla, které ve škole dělají. Ukazovali nám, jak se opravují knihy. Tam jsem si zkusil udělat malý sešit. Potom jsme šli do tělocvičny a tam nás přivítali ti, kteří nám představili, co dělají a co se učí košíkáři. Vyzkoušeli jsme si udělat rybičku z proutí a barevných papírků. Na třetím stanovišti nás zase přivítali a dali na prohlédnutí nějaké plyšáky, které udělali ve své škole. Ta paní o tom vyprávěla s velkým nadšením. Na čtvrtém stanovišti nás přivítali bývalí žáci a představili nám masérství. Masírovali některé, kteří chtěli, a jeden z těch bývalých žáků mi ukázal, jak si rozmasírovat bolest ramena. Na pátém stanovišti nás zase uvítali čalouníci a ukazovali nám materiál, z kterého se to dělá. Také jsme si prohlíželi nějaké pružiny, zatloukali jsme hřebík, který jsme si zkoušeli zase vyndat. Upřímně, moc mě to nebavilo. Den řemesel jsem si moc užil a bylo to velmi pěkné. Vlastně mně připadá škoda, že není něco podobného se školou z Butovic, abychom viděli, o čem to je. Byl to moc pěkný den, který mi ukázal, co tam můžu jít studovat, a děkuju vám za to.

Ruda K., 9. roční

V den řemesel jsem se naučila svázat si malý sešítek z pár papírů a nití, proplést proutky na způsob košíkářství pro začátečníky a udělat uzel nějakým jiným způsobem. Nejvíce mě asi zaujaly ty knížky, protože miluju knížky a oni je v tom oboru opravují, když jsou zničené, což mi přijde jako skvělý zachovat si takhle knížky. Asi bych to nechtěla studovat jako obor, ale je to zajímavý a kdybych si měla

vybrat z těch oborů, co tam byly – tak určitě tento. Jinak bylo zajímavý i masérství, ale nemusím fyzický dotyk s cizími lidmi, takže mi to může přijít jen zajímavý. I když bych do toho rozhodně nešla jako na studijní obor. Bylo to fajn, dobrý zkušenosti a za mě skvělý, že nám ukázali, co tam dělají.

Amélie K., 9. ročník

U masérů se mi líbilo povídání a hmat na bolest hlavy. Ale nelíbila se mi místnost, kde bylo na mě moc lidí, ale nic proti oboru nemám. U oboru čalouníků se mi líbilo, že jsme si to mohli víc vyzkoušet a nemuseli jen poslouchat. U knihařů se mi líbil výtvar, co jsme si mohli udělat. Byla to taková uklidňující činnost. A u oboru košíkářů se mi líbilo také. Práce s proutky byla fajn, ale vůbec mi to nepřipomínalo rybičku, spíš balón.

Patricie T., 10. ročník

TEXTILNÍ VÝTVARNICTVÍ

Na textilním výtvarnictví nám studenti tohoto oboru vyprávěli, co se na oboru učí a co dělají. Textilní výtvarnictví se zabývá šitím, např. plyšáků. Přišlo mi to docela zajímavé, ale já jsem si myslela, že si to budeme moci vyzkoušet, ale nevdí...Upřímně, asi to není úplně něco, čím bych se chtěla zabývat.

MASÉRSTVÍ

Na masérství poprosili o jednoho dobrovolníka, na kterém by ukázali, nějaké hmaty... a jak to probíhá. Potom jsme si to i my ostatní mohli vyzkoušet. Ten student, když někoho masíroval, tak dokázal zjistit, v jaké oblasti zad má člověk problém. Bylo to dost zajímavé, ale... také to není to, co bych chtěla dělat.

ČALOUNICTVÍ

Studenti, kteří se učí čalounictví, nám také řekli, něco o svém oboru a mohli jsme si zkusit zatlouct hřebík. Podle mého názoru to bylo nejzajímavější ze všeho, co jsem sem napsala. Každopádně se tím zabývat nebudu. Celkově ty obory, které jsme si vyzkoušeli, byly hodně zajímavé.

Jessica Š., 10. ročník

První zastávka ve dni řemesel byla u knihařů. Vyrobili jsme si vlastní knihu. Vybral jsem si zelený obal. U čalouníků jsem se dozvěděl, jak se dělají různé ty měkké části na židle. Dozvěděl jsem se, že čalouníci dělají i speciální dveře. U masérů namasírovali jednu naši spolužačku a dozvěděl jsem se jak lépe masírovat.

Tadeáš B., 8. ročník

Přišla jsem pozdě, a tak jsem si vyzkoušela jen košíkářství a masérství. U košíkářů mi to moc nešlo, jeden z masérů mi udělal masáž hlavy a to bylo hrozně příjemný.

Antonie V., 8. ročník

Den řemesel byl docela rozmanitý, mohli jsme si vyrobit vlastní zápisník. Celkově byla veselá a příjemná atmosféra. Vše, o čem nám povídali, bylo pěkné. Takže se mi líbilo všechno.

Maria K., 8. ročník

Včerejší řemeslový den byl hezký a zajímavý. Třeba jak jsme svazovali knihu jehlou a nití. Bylo zvláštní, že z několika papírů pomocí jehly a nitě jde udělat sešit. Nebo čalouník. Úplně mě zaujalo, že ze mne paní čalounice byla překvapená. Co vše umím a že uvažuji logicky. Prý si ode mne vzala myšlenku, že někdy je lepší zavřít oči a udělat to poslepu, ale přesně.

Nella O., 8. ročník

29. 11. vystoupil náš pěvecký sbor při zahájení adventních trhů na Mariánském náměstí.